

Станалъ Ярко старшия. Далъ му войводата войска и припаси и го изпратилъ да воюва съ туземцитѣ и да печели нови земи. Ярко построилъ новъ градецъ на мѣстото на стария. Напролѣтъ се на-
канилъ да отиде съ своитѣ хора надолу по рѣката — да търси
коститѣ на мамутъ. Стегнали казацитѣ четири гемии, натоварили
пушки и припаси и заплували надолу по рѣката. Изведнажъ за-
белязали, че на брѣга стои голѣма даурска войска.

Спрѣли казацитѣ и гледали. И видѣлъ Ярко, че даурцитѣ
водятъ стария казакъ Елисей. Той викалъ: „Момчета! Братя! Спасете
ме!“ А неговата сива брада се вѣяла по вѣтъра.

Казацитѣ се начумерили, извадили пушкитѣ си и си казали:
— Хайде да слѣзнемъ да освободимъ стария, — но Ярко си
спомнилъ, какъ атаманътъ го билъ оскърбилъ и извикалъ:

— Не може. Стой мирно. Тѣ сж много. Покрай единия и ние
да не загинемъ. — И не позволилъ да слѣзатъ.

Макаръ недоволни, казацитѣ послушали атамана и почнали
да гребатъ по-силно. Чувало се, какъ Елисей викалъ:

— Братя, шомъ е така, нѣма да имате сполука въ нищо. —
Даурцитѣ извадили лжковетѣ си и обсипали казацитѣ съ стрели.

— Нѣма да имаме сполука! — мислѣлъ си Ярко. — Какъ не!
Нали опашката е у мене.

Скоро стигнали казацитѣ до устието, навлѣзли въ морето.
Тукъ ги чакала беда. Леденитѣ планини разбили една отъ гемии, и
една частъ отъ припаситѣ потънала. Съ голѣма мъжа стигнали до
мѣстото, гдето трѣбвало да търсятъ мамутови кости. Намѣрили-ги,
наловили и много ловъ. Къмъ зимата се прибрали въ градеца, но-
сейки голѣми запаси отъ скжпоценни кожи и кости.

Ярко следъ сполучливия походъ станалъ много важенъ. Съ
проститѣ казаки се държалъ гордо, носѣлъ дрехи отъ кадифе и
шапка отъ скжпи самурени кожи.

Веднажъ дошли въ градеца мирни даурци, водени отъ Айго,
донесли богати подаръци и замолили Ярко да имъ стане ханъ, по-
неже тѣхния ханъ Шамшаханъ билъ умрѣлъ. Ярко нагостилъ хората
добре, подарилъ имъ два накита отъ бисеръ и тръгналъ съ тѣхъ
да приеме ханството. Съ себе си водѣлъ десетъ души казаки.

Посрещнали ги съ голѣми почести, черпили ги съ арака (вино) и
въ честь на новия ханъ запалили голѣми огньове и хвърлили стрели